

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1502/06
29.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Sonje Brkić, Slađane Nakić-Momirović i Ljubice Jeremić, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog preduzeća "BB", čiji je punomoćnik BA, advokat, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu, Gž. I br. 537/06 od 16.6. 2006. godine, u sednici veća od 29.3.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. I br. 537/06 od 16.6. 2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P. 1. br. 35/05 od 29.3.2006. godine, stavom prvim izreke poništen je otkaz ugovora o radu direktora tuženog broj 2737 od 30.12.2004. godine. Stavom drugim izreke tuženi je obavezan da tužioca vrati na rad i rasporedi na odgovarajuće poslove, i prizna mu sva prava po osnovu rada počevši od 30.12.2004. godine pa do vraćanja na rad. Stavom trećim izreke tuženi je obavezan da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 43.200,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž. I br. 537/06 od 16.6.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv drugostepene presude tuženi je preko punomoćnika blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nema ni bitne povrede iz stava 2. tačka 12. istog člana, na koju revizija neosnovano ukazuje, budući da je pobijana presuda jasna, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, pobijanim rešenjem od 30.12.2004. godine tužiocu je otkazan ugovor o radu jer je zbog tehnoloških, ekonomskih i organizacionih promena kod tuženog prestala potreba za obavljanjem tužiočevog posla, odnosno smanjen je broj potrebnih izvršilaca, a tužiocu nije moglo biti obezbeđeno obavljanje drugih poslova, niti osposobljavanje za rad na drugim poslovima. Tužiocu je isplaćena otpremnina. Tuženi je prethodno doneo Program rešavanja viška zaposlenih i uputio zahtev Nacionalnoj službi zapošljavanje - filijala Niš za davanje saglasnosti na ovaj program. U navedenom programu rešavanja viška zaposlenih propisano je koji se osnovni i dopunski kriterijumi primenjuju prilikom određivanja viška zaposlenih. Kriterijume za utvrđivanje viška zaposlenih doneo je direktor tuženog odlukom od 11.11.2004. godine. U postupku nije utvrđeno da je tuženi primenio kriterijume propisane odlukom direktora tuženog prilikom donošenja pobijanog otkaza ugovora o radu tužiocu.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je u nižestepenim presudama primenjeno materijalno pravo kada je poništeno pobijano rešenje i tuženi obavezan da tužioca vrati na rad i prizna mu sva prava po osnovu rada.

Naime, u Programu tuženog za rešavanje viška zaposlenih predviđeno je postojanje osnovnih i dopunskih kriterijuma za određivanje za koje zaposlene prestaje potreba za radom, a odlukom od 11.11.2004. godine navedeno je da se osnovnim kriterijumom smatra uspešnost rezultata rada, te da su dopunski kriterijumi dužina radnog staža, stručna sprema, broj članova porodice koji ostvaruju zaradu i broj dece na školovanju. Tuženi je doneo Program rešavanja viška zaposlenih u smislu člana 114. tada važećeg Zakona o radu, ali je, iako za to nije postojala zakonska obaveza, utvrdio i kriterijume koji se moraju poštovati prilikom određivanja viška zaposlenih. S obzirom na navedeno, tuženi je po nalaženju Vrhovnog suda bio u obavezi da ove kriterijume i primeni prilikom odlučivanja da li je prestala potreba za tužiočevim radom, što u konkretnom slučaju nije učinjeno, pa se revizijom tuženog neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava iz razloga što članom 114. Zakona o radu nije propisana primena merila i kriterijuma prilikom određivanja viška zaposlenih.

Kako je pravilan zaključak nižestepenih sudova da nisu bili ispunjeni uslovi za otkaz ugovora o radu tužiocu po osnovu člana 101. stav 1. tačka 8. Zakona o radu, pobijano rešenje pravilno poništeno kao nezakonito i tuženi

obavezan da tužioca vrati na rad.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća

sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ljm